

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1382/2017
23.01.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела проневере из члана 364. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Атељевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.554/14 од 11.04.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.823/17 од 13.10.2017. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.554/14 од 11.04.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.823/17 од 13.10.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.554/14 од 11.04.2017. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела проневере из члана 364. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године која ће се извршити на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима предвиђеним Законом о извршењу кривичних санкција и одређено да уколико окривљени једном у трајању од 12 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује остатак изречене казне издржаће у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом на основу одредбе члана 258. став 4. ЗКП, окривљени АА обавезан је да на име имовинскоправног захтева исплати оштећеном „ББ“ износ од 1.560.462,28 динара у року од месец дана од правноснажност пресуде под претњом принудног извршења, а на основу члана 261. и 264. став 1. ЗКП окривљени обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.823/17 од 13.10.2017. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, па је пресуда Вишег суда у Београду К бр.554/14 од 11.04.2017. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Атељевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак првостепеном суду који ће се спровести пред потпуно новим и измењеним већем а да браниоца окривљеног у смислу члана 488. став 2. ЗКП обавести о седници већа.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости указује да је у првостепеном и другостепеном поступку учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП на тај начин што су пресуде засноване на графолошком вештачењу које није било предложено у оптужници нити приликом уводног излагања на главном претресу из ког разлога од тог тренутка није било места било каквом накнадном доказном предлогу од стране јавног тужиоца везано за доказни материјал који је био предложен у оптужници, па је у погледу таквог доказног предлога наступила преклузија на страни странака за стављање предлога. Бранилац окривљеног АА у свом захтеву наводи да је побијаним пресудама учињена и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП на тај начин што је у оптужном акту окривљеном стављено на терет да је проневерио износе непосредно примљене по основу капаре као дела купопродајне цене а да је у изреци првостепене пресуде овај чињенични опис промењен и допуњен тако што се наводи да је проневерио и преостали износ до пуног износа купопродајне цене умањен за капару уз наводе да је тај износ купац ВВ непосредно платила окривљеном.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног АА истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени

суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде дао јасне и довољне разлоге да првостепена пресуда није обухваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, да је графолошко вештачење спорне документације доказ који је у свему изведен у складу са одредбама Законика о кривичном поступку а да је предложен од стране јавног тужиоца у оквиру његових процесних овлашћења у току главног претреса (страна 4 став 2 другостепене пресуде) као и да првостепена пресуда није обухваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП будући да је првостепени суд унесећи у изреку измене у односу на диспозитив оптужног акта уподобио опис радње извршења кривичног дела од стране окривљеног чињеничном стању које је утврђено током поступка и да са тим изменама не дира у идентитет оптужног акта (страна 3 став 2 другостепене пресуде), које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, као основ подношења захтева наведена је и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, међутим будући да по ставу Врховног касационог суда исто не представља законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени, као овлашћено лице могао поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд се у ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић